

Miloň Čepelka uvede povídky o smrti

„Veršem i prózou se pokouším přemýšlet o tom, co jsem zažil,“ říká Čepelka o své tvorbě

Sobotka – Společně s nakladatelem Josefem Snětivým představí v pondělí v městské knihovně svou autorskou tvorbu „cimrmanolog“ Miloň Čepelka. Reč bude nejen o jeho poslední básnické sbírce Mandel sonetů (a jeden za odměnu), ale i o knize povídek A jestli neumřel... Povídky humornou formou pojednávají o opuštění tohoto světa, o odpouštění a smíření. Hudebním doprovodem besedu zpestří nakladatel a zároveň plodný spisovatel Josef Snětivý. Miloň Čepelka jsme se zptali na několik otázek.

Lidé vás znají hlavně jako dlouholetého člena Divadla Jára Cimrmana, jako básníka a spisovatele už méně. Můžete prozradit, co vás při psaní inspiruje a jaké žánry jsou vám nejbližší?
Od mládí jsem tepal verše. Nic objeveného, učil jsem se u klasiků. Jenže když jsem měl za sebou první krůčky, přišly

MILOŇ ČEPELKA a jeho kniha povídek. Foto: archiv Josefa Snětivého

takzvané události, dva srpny, 1968 a 69. Zalezl jsem do ulity, nechťže využívat uvolněného pole po zákazu těch, kterých jsem si vážil. Do šuplíku jsem si napsal prózu, která byla i o tom, co se stalo. Když pak ledy odpluly, nebylo snadné navázat, zvlášť když jsem mezitím propadl divadlu. Najednou bylo a je psavců mnoho. Ale veršem i prózou se přesto pokouším přemýšlet o tom, co jsem zažil a co si o tom myslím. Kladu sobě i čtenářům otázky, protože těch neubývá, spíš přibývá. A snažím se, aby to nenudilo.

Vaše působení v pracovní skupině Jazykové kultury Českého

rozhlasu k následující otázce prostě vybízí: Na bidle si postavil bydlko kos. Zafoukal vítr a obě b_dla spadla. Co s tím?

Ale můjtybože a milovaná češtino! Když zafouká tak silný vítr, následky bývají postupné. Nejdřív spadne bidlo a pak i bydlko, sotva obojí najednou.

Můžete nám říct nějakou oblíbenou „historku z natáčení“?

Nemůžu. Smoljak se Svěrákem si je svého času pro televizi vymýšleli a mně stačí, že jednomu vymyšlenému sloužím už devětačtyřicátý rok na jevišti.

Právě vám vychází drobná bás-

nická sbírka, v pořadí už tuším desátá. Čím je pro vás zvláštní?

Že není nová. Je to už její třetí vydání – Mandel sonetů. Z podnětu nakladatele Josefa Pepsona Snětivého rozšířená o čtrnáct veršů sonetu šestnáctého. Odměnou těm, přijmou-li ji, kdo jsou dnes ještě ochotni číst reflexivní verše. Ale který z žijících veršotepeců může říct, že mu jedna sbírka vyšla třikrát? Nepřeceňuji to, avšak radost mi to dělá, proč bych se nepriznal. **Ptala se Věra Kociánová**

Miloň Čepelka

Narodil se v roce 1936 v Pohorí u Opočna. Vystudoval Vysokou školu pedagogickou v Praze (český jazyk a literatura), krátce pracoval jako učitel a poté jako redaktor Československého rozhlasu. Zakládající člen Divadla Jára Cimrmana. Herec, moderátor, šansonier, textař, básník, prozaik, scénárista, dramatik... Šíře jeho záběru připomíná génia, kterého pomohl objevit. Mandel sonetů (a jeden za odměnu) (2016) je jeho sedmým počinem v Nakladatelství ČAS (předcházely mu povídkové sbírky Svědecký inspektora Toufara / a jiné povídky/ a A jestli neumřel... / a jiné povídky/, stejně jako básnické sbírky Mandel sonetů, Deník haiku 2, Druhý mandel sonetů a Třetí mandel sonetů.

Je ve víně pravda? Studenti zkoumají všechno

SOMMELIERSKÝM KURZEM mohou projít pouze studenti, kterým je osmnáct let a mohou tak víno i degustovat. Jejich úkolem je také k určité značce nápoje doporučit vhodné pokrmy. Foto: Deník/ Iva Kovářová

Nová Paka – Jak se stát dobrým sommelierem? Studentům třetího ročníku oboru kuchař – číšník Střední školy gastronomie a služeb Nová Paka stačí přihlásit se do třídního kurzu, při kterém je vyučující Petr Kozák seznamuje s českým vinařstvím a okrajově i s vinařstvím v Rakousku, Itálii, Španělsku a Francii. Po teoretické části následuje praktická, při které se žáci zdokonalují v otevírání lahví, degustaci, servise, ale i nabídce a prodeji nápojů. „Znalosti účastníci využijí nejen při závěrečné zkoušce, v profesním životě, ale také rozhodně i v soukromí. Víno je ušlechtilý, krásný nápoj, o kterém se nechá i poutavě vyprávět,“ míní znalec vín Petr Kozák. (kov)

Více snímků najdete v galerii na www.jicinsky.denik.cz

Víkendová porota

Jaký je váš osobní názor na připravovanou inkluzi ve školství?

Šárka Šandová, ředitelka Hořického gymnázia

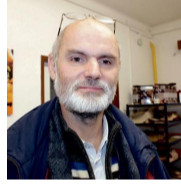
Inkluzivní vzdělávání je u nás velmi diskutovaná záležitost a není jednoduché se k ní vyjádřit stručně. Navíc na inkluzi nemám jednoznačný názor. Ti, kdo ji prosazují, mají pro její zavedení podle mě opodstatněné argumenty, jenže ti, co jsou proti, možná také. V zásadě bych byla spíš pro, protože mi nepřijde správné vyčleňovat různé handicapované ze společnosti, na druhou stranu chápu obavy druhé strany a je mi jasné, že je leckdy nutné se lidem/dětem se specifickými potřebami věnovat jinak. Ve školství pracuji 23 let, znám úskalí této profese, takže rozumím tomu, proč se učitelé a ředitelé bouří. Navíc si myslím, že máme velmi dobré speciální školy. Ono nám to inkluzivní vzdělávání v podstatě stejně probíhá stále. V běžných základních školách přeci každý žák stačí tempu učení. Pokud tomu žák nestačí, opakuje ročník, nebo odejde se souhlasem rodičů do speciální školy. Tempo ani obsah učení si nevymýšlejí učitelé, jsou dané rámcovým vzdělávacím programem. Ve třetí třídě máte naučit a to, hotovo, tečka. Do jisté míry si učitelé mohou sice plán upravovat, ale to, co je dané, splnit prostě musí. S tím, jak to mají udělat, když mají ve třídách různé nadané žáky, si pak už nikdo hlavu neláme. A pokud se tempo práce zpomalí příliš, učitelé to schytají. Ano, jsem pro inkluzi, pokud třídy budou mít menší počet dětí, pokud bude věcí učitelů kdy, co a jak budou učit, pokud nebudou učitelé zatíženi nesmyslnou administrativou a pokud s nimi ve třídách budou asistenti. Na to všechno ale v současnosti nejsou, nemohou ani být školy připravovány.

Jaroslava Komárková, ředitelka ZUŠ J.B. Foerster a v Jičíně

Pracuji sice ve školství, ale ve zcela odlišném oboru – v uměleckém školství. Tady se s inkluzí sice čas od času setkáváme, ale rozhodně ne v takovém rozsahu, v jakém je to myšleno. Přesto se domnívám, že v základním školství inkluze v rozsahu, v jakém se připravuje, poškodí právě děti se speciálními vzdělávacími potřebami. Každé dítě by mělo zažít pocit úspěchu a tady si nejsem jistá, že se tak stane. Především je to otázka počtu dětí ve třídě. Ve Skandinávii, na kterou se v tomto směru obracíme, to funguje, ale ve třídě tam je maximálně 15 žáků a asistent pedagoga.

Bohdan Čančík, správce sboru, Sbor Jednoty bratrské v Nové Pace

Vidím to jako špatný krok. Inkluzi lze dělat jednotlivě, rozvázně, případ od případu a jen v některých situacích. Nejsou všichni lidé stejní a nejsou schopni stejně pracovat. Je nutné brát ohled na jednotlivé žáky i na učitele a zvážit, kde je možné společné vzdělávání. Takovéto masové kroky vnímám jako necitlivé.

Aleš Hlawatschke, starosta Konecchlumí

Opět velmi peprné téma, vzhledem k mé volbě životní partnerky. Možná právě proto mám možnost vidět pod pokličku vzdělávání na základních školách a vzhledem k tomu, že moje zatím „stínová“ švagrová (politicky řečeno) je učitelkou na praktické škole, mám možnost čihnout pod pokličku i sem. Inkluze ve školství má jedno pozitivum, kdy děti budou vnímat postižené děti jako součást naší společnosti a možná tím k nim získají určitý přístup, který v budoucnu zajistí vnímání osob s postižením jako součást našeho světa. Tím je výčet pozitiv zcela vyčerpán.

Z čistě mého osobního pohledu vidím inkluzi ve školství jako počin vzdělaných lidí, který ukazuje na fakt, že několik titulů před jménem, za jménem nebo dokonce oslovení pan ministr resp. paní ministryně neznamená záruku, že nemůže být vytvořena absolutní blbost. (vk)

Soutěž Jičinského deníku

Intimní divadlo přiveze Monology vagíny

Jičín - Dnes již legendární divadelní inscenace Monology vagíny na motivy textu Eve Elsnerové v podání Intimního divadla rozproudí diváky v Masarykově divadle 14. března od 19 hodin.

Dojemná a rozpustilá exkurze do poslední neprobádané oblasti, do poslední zakázané zóny, je oslavou ženské sexuality ve vší její složitosti a tajemnosti. Monology, které diváci uslyší, jsou zhutněnými, víceméně doslovně ze života opsanými soukromými dějinami žen.

Soutěžní otázka zněla: Které dámy vystoupí v této inscenaci Monology vagíny? **A správná odpověď je:** Dáša Bláhová, Míša Sajlerová, Anna Polívková nebo Jitka Asterová.

Vylosování byli tyto výherci: Jitka Mazáčková, Marie Pišová a Vladimíra Hujerová. V redakci na každého z nich čekají dvě vstupenky na představení. (red)

Nová Paka přivítá kapelu Blue Effect

Nová Paka – Blue Effect je skupina, která patří k absolutní tuzemské rockové elitě, všem svým fanouškům zahraje v kině v Nové Pace v pátek 18. března od 20 hodin. Skupina byla založena Radimem Hladíkem na konci 60. let. Radim Hladík je bezesporu konstantou české hudební scény přes čtyři desetiletí a jeho kapela působí úspěšně po mnoha obměnách jak stylistických, tak osobnostních, až do dnešní doby. Chcete od nás získat vstupenky?

Soutěžní otázka zní: V kterém roce vydali Blue Effect své první album a jak se jmenovalo?

Odpovědi zasílejte na email martina.bognarova@denik.cz nebo na adresu Jičinský deník, Husova 48, Jičín 50601, a to do 17. března do 12 hodin. Nezapomeňte uvést jméno, příjmení, bydliště a telefonní kontakt, jinak nebudete zařazeni do slosování. (red)

Shakespeareova sváteční pošta

Libáň – Vzácné intimní i vzrušující setkání s poezií nás čeká ve čtvrtek 17. března v 17 hodin v obřadní síni města Libáně.

Na Křeslo pro hosta usedne profesor Martin Hilský, světově uznávaný překladatel a popularizátor celého díla dramatika Williama Shakespeara, čestný člen Britského impéria, nedávno mu byla udělena nejvýznamnější Národní cena vlády ČR Česká hlava.

Pro profesora Hilského je ocenění velká čest, zmínil, že má Shakespeareovu řeč nesmírně rád.

„Je to obtížná řeč. Něco jiného je mluvit anglicky a něco jiného je pak překládat Shakespeara. Angličtina je úžasná tím, že myslí a cítí jinak než čeština. To není jen, že to jinak zní a něco jiného znamená,“ říká.

Kromě pražského Divadla Viola se prezentuje profesor Hilský ještě dalším pořadem s názvem Shakespeareova sváteční pošta. Zajímalo mě, proč libáňským posluchačům dává možnost nahlédnout právě do Sváteční pošty.
„Budu se snažit zajímavě

odpovědět. Pro mne je každý sonet takovým malým dopisem a dopis sám o sobě je vlastně písemně zaznamenaný rozhovor s nepřítomným adresátem. A sváteční je ta pošta proto, že dopisy se obvykle nepišou formou sonetu. Ale ten název chápeme jako výměnu pošty, tedy Shakespeareova vzkazu, mezi námi, respektive Shakespearem na jevišti, a publikem v hledišti. Přijedu se svým spolupracovníkem skladatelem Danielem Dobiášem, který zhudebnil Sonety v mém překladu jako výrazové šansony, a přibližujeme je jak slovem, tak hudbou. Vystupujeme po celé republice i v zahraničí, v nejrůznějších sálech a prostředích. Těšíme se na setkání v Libáni, bude pro nás jistě obohacující,“ svěřil Martin Hilský.

S krásou Sonetů si profesor Hilský zálibně pohrává, není jen suchým vykladačem toho, co je za textem Sonetu, ale odkrývá netušené pohledy a souvislosti textu přitažlivým způsobem.

Vstupenky si rezervujte v městské knihovně v Libáni nebo telefonem 724 772 104. (zk)